

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 30. oktober 2009.

Kommunerne må tage skraldet og garantere arbejdsmiljøet

I begyndelsen var skraldemændene fra de københavnske omegnskommuner ikke superskarpe til at forklare, hvorfor de strejkede. Men det skal ikke komme dem til last. Lige nu kæmper de en utrolig vigtig kamp for deres arbejde og for deres arbejdsforhold, men også for andre skraldemænd, andre privatiseringstruede offentligt ansatte, ja for hele fagbevægelsen.

Deres "kommunikationsproblem" skyldes tilsyneladende, at de har haft så mange og så mange forskellige problemer med deres arbejdsgiver, HSC, at det er svært at opsamle i ét fængende slagord.

Først og fremmest slås de for et ordentligt fysisk arbejdsmiljø. Ingen, der er kommet forbi en skraldevogn om morgenen, kan være i tvivl om, at det kan være et nedbrydende og farligt arbejde, hvis ikke arbejdsmiljøet bliver taget alvorligt.

For det andet hører HSC åbenbart til den type, som ikke vil lytte til de ansatte, og som løber fra aftalerne. Denne stil har firmaet bekræftet efterfølgende ved som den første arbejdsgiver i Danmark at true de strejkende med et privat erstatningskrav for firmaets manglende indtjening og tabte kontrakter.

Endelig er skraldemændene blevet "mistænkt" for at føre en faglig-politisk kamp mod udlicitering. Den luskede bagtanke skulle være, at deres strejke mod en privat arbejdsgiver skulle kunne standse privatisering af renovationen i Københavns og Frederiksberg kommuner. Det ved vi ikke, om er korrekt. Men i så fald har de fortjent endnu mere støtte og opbakning.

Skraldemændene står over for andre modstandere end deres egen arbejdsgiver.

Arbejdsretten - herunder fagbevægelsens dommer i retten - har tre gange erklæret deres strejke overenskomststridig. Det er disse kendelser, der er grundlaget for, at de er blevet fyret.

Med disse kendelser har Arbejdsretten demonstreret, at den ikke er en neutral instans mellem arbejdsgivere og arbejdere. Fordi den grundlæggende baserer sig på arbejdsgivernes magt over arbejdspladsen og deres ret til at lede og fordele arbejdet, vil den i praksis aldrig behandle arbejdere og arbejdsgivere lige. Der skal ikke meget til, før arbejdere oplever Arbejdsretten og det øvrige fagretslige system som lænker, der forhindrer dem i at forsvare deres interesser.

Også politiet har kastet sig ind i denne faglige kamp på arbejdsgiverens side. Med henvisning til strejkebrydernes "ret" til at hente skraldet og kører det til forbrænding, har de fjernet blokaderne og anholdt tillidsmanden. Vi oplever et påfaldende engagement i ret og retfærdighed, som politiet langt fra viser over for firmaer, som anvender ulovlig og underbetalt arbejdskraft, og som bryder arbejdsmiljøreglerne.

Til og med har deres fagforbund, 3F, vendt dem ryggen. Når det truer det gode samarbejde med arbejdsgiverne omkring det fagretslige system, så ofrer forbundslederne den solidaritet, de taler om ved festlige lejligheder.

Heldigvis har skraldemændene oplevet reel solidaritet fra andre sider.

Andre skraldemænd og de ansatte på Vestforbrænding har nedlagt arbejdet i solidaritet. Der bliver samlet penge ind på mange arbejdspladser, og lokale fagforeninger forstår at sno sig, så de kan hjælpe skraldemændene uden at udsætte sig selv for kæmpeboder i Arbejdsretten for støtte til overenskomststridige aktioner.

En meget flot markering var SUF's bidrag på 30.000 kr. Der er også blevet taget initiativ til strejkestøttekomiteer.

Men skraldemændene er oppe imod stærke kræfter, og der skal mere til.

Helt afgørende bliver det, at andre arbejdergrupper støtter dem aktivt. Det er nærliggende, at skraldemænd i hele landet på skift sympatistrejker. Men også de mange grupper i Københavns-områder, der lever kommunal service, har noget på spil i denne kamp, hvad enten de er kommunalt ansatte eller ansat i et privat firma, der arbejder for kommunen. Hvis de strejkende selv ønsker det, må andre også være parate til at stille op i blokaderne.

Når arbejdere strejker, forsøger arbejdsgiverne og pressen altid at så splid mellem de strejkende og dem, som mærker konsekvenserne af strejken.

Derfor kan både fagforeninger, strejkestøttekomiteer og afdelinger af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten gøre en stor forskel ved at informere og vinde opbakning fra beboerne i de kommuner, hvor der ikke bliver hentet skrald. Ethvert parti, der vil tale almindelige lønmodtagers sag, må gøre kampen til en del af deres kommunalvalgskampagne, sådan som Enhedslisten i Gladsaxe har gjort det. De har rejst kravet om, at "Gladsaxe tager skraldet", dvs. at Gladsaxe kommune så hurtigt som muligt dropper HCS og selv overtager ansvaret for den daglige renovation.

Fra alle sider må der rejses krav til firmaet om, at de genansætter alle tidligere ansatte, og at de opfylder skraldemændenes krav Til de kommuner, der bruger HSC, må kravet være, at de enten tvinger firmaet til at opfylde kravene, eller også overtager opgaven selv igen, genansætter de fyrede og opfylder deres krav.

Til kommuner, der planlægger udlicitering, må kravet være, at de slår bak og beholder opgaven i kommunalt regi.

Af regering og folketing må vi kræve, at de sløjfer den lov, der påtvinger kommunerne at udlicitere 25 % af deres aktiviteter. Helt afgørende er det, at S og SF lover at fjerne denne tvang, hvis de får regeringsmagten efter næste valg.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk